

گزارش

با ثبت استیضاح همتی و پاک‌نژاد در سامانه مجلس فشار حداکثری به دولت کلید خورد

قرعه تندروها برای کابینه

وحیده کریمی؛ طرح «استیضاح» دو وزیر کابینه چهاردهم در سامانه مجلس ثبت شده است؛ خبری که دیروز علی نادری در بیان جزئیات آن گفت: «استیضاح آقای پاک‌نژاد، وزیر نفت، بز ۲۳ امضا و استیضاح آقای همتی، وزیر اقتصاد، با بیش از ۷۰ امضا روز چهارشنبه در سامانه مجلس به ثبت رسیده است». در روزهای گذشته با شکست پروژه استعفاي پزشکیان، چهره‌های تندرو مجلس پروژه جدیدی را برای حمله و تضعیف دولت با نام «استیضاح» کلید زدند. این درحالی بود که در روزهایی که نمایندگان عضو پایداری مجلس دنبال استیضاح وزرای پزشکیان بودند، وی‌دیوی تذکر رهبر انقلاب درباره استیضاح وزرا در مدت کوتاه مسئولیت سه یا چهارماهه در فضای مجازی وایرال شد. اما تذکر رهبری هم نتوانست مانع تلاش‌های این نمایندگان برای ثبت طرح استیضاح شود.

استیضاح حق قانونی نمایندگان مجلس برای نظارت بر عملکرد دولت است که البته بسته به همسویی و دوری و نزدیکی با دولت، ممکن است این حق به فراموشی سپرده شود؛ مانند آنچه درباره دولت سیزدهم شاهد بودیم و طرح استیضاح به‌ویژه سال اول آن دولت یک تابو بود. با مانند دولت چهاردهم به حربه‌ای برای تسویه‌حساب سیاسی تبدیل شود. البته سرنوشت طرح‌های استیضاحی که تحت تأثیر فضای سیاست‌زده و برای تخریب دولت‌ها رقم می‌خورند، تقریبا قابل پیش‌بینی است و جز یک فناسازی، دستاوردی با خود ندارند.

اینکه کشور در شرایطی سخت و البته پیچیده قرار دارد بر کسی پوشیده نیست. منطقه در وضعیت جنگی است، ایران درگیر ناتازاری شدید انرژی است، تحریم‌های ایران همچنان پابرجاست و نرخ دلار متناثر از شرایط بیرونی و تصمیمات همین مجلس که دولت را مکلف به تک‌رخی‌کردن دلار کرده، درحال رشد است و معاش مردم هم مانند گذشته در مضیقه. بنابراین جمع شرایط فشار بر دولت را برای تصمیم‌گیری‌هایی برای سامان دادن به اقتصاد اجتناب‌ناپذیر می‌کند. اما مسئله اصلی، هدف طراحان استیضاح است. فارغ از نیت خوانسی طراحان استیضاح، اینکه وزرا نتوانند در کمتر از پنج ماه در بحرانی‌ترین روزهای منطقه و کشور، تصمیماتی را که در شرایط ثبات هم تبعات بسیاری داشت، اجرائی کنند و بابت تبعات آن بازخواست شوند، شائبه تسویه‌حساب سیاسی تندروها از زخم شکست در انتخابات ریاست‌جمهوری را تداعی می‌کند.

در این بین، در هفته‌های گذشته، جلسه‌هایی در کمیسیون‌های مربوطه با عبدالناصر همتی و محسن پاک‌نژاد برای بررسی چالش‌های موجود در این وزارتخانه‌ها برگزار شده بود، اما آن طور که به نظر می‌رسد، این جلسات چندان قانع‌کننده نبوده و برخی نمایندگان مجلس سعی دارند در همین ابتدای کار دولت، از ابزارهای قانونی خود استفاده کنند. حال برخی نمایندگان مجلس به عملکرد وزیر نفت در مدیریت منابع نفتی و عدم تحقق اهداف تعیین‌شده در این حوزه اعتراض دارند. مشکلات مربوط به صادرات نفت کاهش درآمدهای نفتی نیز از دیگر دلایل استیضاح وزیر نفت معرفی شده است. برخی دیگر از نمایندگان مجلس نیز به عملکرد وزیر اقتصاد در مدیریت اقتصادی کشور و محقق‌نشدن وعده‌های اقتصادی اعتراض دارند. افزایش نرخ تورم و کاهش ارزش پول ملی نیز از دیگر دلایل استیضاح وزیر اقتصاد است.

البته این پروژه فشار بر دولت، مطلوب اکثریت اصولگرایان در مجلس نیست و برای نمونه موسی غضنفرآبادی، نماینده اصولگرای مجلس، ضمن تأکید بر اهمیت همکاری و حمایت از دولت در شرایط کنونی، گفته است: استیضاح وزرا در این مقطع به صلاح نیست. او که خود جزه منتقدان دولت است، در گفت‌وگویی با «شرق»، در پاسخ به پرسشی درباره مباحث مطرح‌شده درباره استیضاح وزرای دولت و انتقادها نسبت به عملکرد دولت گفت: «در شرایط کنونی و با توجه به وضعیت کشور، استیضاح وزرا مناسب نیست و همان‌طورکه رئیس مجلس نیز بیان کردند، دولت نیاز به حمایت و فرصت دارد تا بتواند برنامه‌های خود را اجرائی کند. بااین‌حال، اگر عملکرد دولت و وزرا به‌گونه‌ای باشد که مسئولیت‌ها به‌درستی انجام نشود یا اقدامات جدی و کارشناسی‌شده‌ای صورت بگیرد، مجلس موظف است وارد عمل شود». همچنین راه‌افتادن موج استیضاح توسط نمایندگان تندر، با انتقاد صریح محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس، همراه شد. او چندین بار به نطق پیش از دستور خود ضمن نمایشی و سیاسی خواندن این اقدام، بیان کرد: «تا زمانی که جلسات نظارتی در سطوح مختلف مجلس و پیگیری‌ها در جلسات هماهنگی بین قوا به بی‌نت‌نرسد، اقداماتی مانند استیضاح در اوج بحران قیمت ارز خطاست. چنین تصمیمی هرچند ممکن است برای مجلس آزرده سیاسی بیاورد، اما آنچه در عمل اتفاق می‌افتد، لطمه به اقتصاد و زندگی مردم است، چراکه بازار ارز را برای چند ماه بی‌متولی می‌کند و مسئولان اجرائی توجهی کافی برای رهاکردن قیمت ارز پیدا خواهند کرد». رئیس مجلس با اشاره به دیدار نمایندگان با رهبر انقلاب بیان کرد: «رهبری صراحتا فرمودند که موفقیت رئیس جمهور، موفقیت همه ماست و از همه ما خواستند که این مسئله را از بن دندان باور کنیم. براساس چنین تکلیف روشنی که رهبر انقلاب برای مجلس تعیین کردند، سیاست ما کمک به دولت و یاری به جناب آقای رئیس‌جمهور برای حل مسائل مردم است».

البته احمد قاضی، عضو فراکسیون مستقلین مجلس شورای اسلامی، نیز درباره پشت صحنه استیضاح زودهنگام وزرای دولت پزشکیان گفت: به اندازه‌های مشکلات زیاد شده و تورم و گرانی در حوزه ارز افزایش پیدا کرده است که تحلیل من به عنوان عضو فراکسیون مستقلین و حامی پزشکیان این است که نطق اخیر آقای قالیباف درباره استیضاح وزرا اشتباه است. دولت باید آن اشتباهات‌ها را که بانک مرکزی کرد، پاسخ بدهد. ما نمی‌توانیم رئیس بانک مرکزی را به اینچا بیآوریم، بنابراین مجبور هستیم آن نهاد مرتبط با بانک مرکزی را که همتی متولی آن است پاسخ‌گو کنیم. او افزود: معتقدم اگر این سیاست‌ها اصلاح نشوند و تصمیمات عاجلی گرفته نشود، بنده از کسانی هستم که درباره استیضاح و استفاده از ابزارهای نظارتی کوتاه نخواهم آمد. احد نادری، عضو هیئت‌رئیس‌ه مجلس شورای اسلامی، نیز درباره به صلاح‌نبودن استیضاح وزرای دولت چهاردهم در برهه کنونی خاطرنشان کرد: آقای دکتر قالیباف تأکید کرده که در این برهه زمانی، به صلاح نیست وزرا استیضاح شوند، ولی در هر صورت طبق آیین‌نامه داخلی مجلس استیضاح حق نمایندگان است و هر استیضاح با حداقل ۱۰ امضا رسمیت دارد. نادری یادآور شد: البته هیچ‌یک از دو استیضاح ثبت‌شده، هنوز به هیئت‌رئیس‌ه مجلس ارسال نشده و احتمالا طراحان این دو طرح استیضاح به دنبال این هستند که سایر نمایندگان را هم برای امضای طرح متقاعد کنند. به‌رحال تاکنون نام دو وزیر برای استیضاح ثبت شده است و باید دید هیئت‌رئیس‌ه مجلس چه زمانی این طرح‌ها را اعلام وصول خواهد کرد و چه زمانی برای بررسی به صحن خواهد آمد. با توجه به فشار حداکثری که اقلیت پایداری برای حمله به دولت در پیش گرفته، بعید است به این زودی‌ها سروصدای این طرح آرام شود و تذکر رئیس مجلس و چهره‌های اصولگرا در باب زودبودن استیضاح نیز چاره کار نبوده است. در نتیجه باید دید این جریان تا کجا پیش خواهد رفت و نتیجه استیضاح چه خواهد شد.

هسته سخت کیست؟

داوود حشمتی؛ در حالی‌که جریان نزدیک به جلیلی و پاچوش‌های مجلس خود را هسته سخت نظام می‌دانند و مدام بر سر نظام منت‌گذاری می‌کنند، جریان دیگر اصولگرایان در مقابل آنها قرار دارند. این رقابت امروز بر سر استیضاح وزیر اقتصاد کاملا مشاهده می‌شود. کدام‌یک از آنها «هسته سخت نظام» هستند؟ آیا می‌توان جریان پاچوش‌ها را نه «هسته سخت»، بلکه «پوسته‌شل» نامید؟ در نهایت اینکه چرا حرف‌های آنها مضمّن یک تهدید برای نظام است؟ در انتخابات مجلس دوازدهم در سال ۱۴۰۲ و زمانی‌که ابراهیم رئیسی در قید حیات بود، رقابتی میان دو جریان در داخل اصولگرایان شکل گرفت: رقابتی که خودشان از آن با عنوان رقابت «چنارها» و «پاچوش‌ها» یاد می‌کنند. این رقابت اگرچه از قبل هم وجود داشت، اما انتخابات مجلس دوازدهم و بعد از آن انتخابات ریاست‌جمهوری، آن را به نقطه اوج رساند؛ رقابتی که در آن جریان نزدیک به دولت ابراهیم رئیسی و سعید جلیلی فهرستی ارائه دادند که در مقابل فهرست اصلی اصولگرایان بود. حالا بار دیگر این رقابت به نوعی دیگر بازتولید شده است. پاچوش‌های مجلس به دنبال استیضاح عبدالناصر همتی هستند تا به این ترتیب دولت را در بحبوحه وقایع منطقه و جهان به بی‌ثباتی بکشانند. اما در نقطه مقابل، هیئت‌رئسه مجلس و محمدباقر قالیباف با آن مخالفت کرده و به‌درستی طرح استیضاح در چنین وضعیتی را منجر به بی‌ثباتی دانسته است. اما پاچوش‌ها معتقدند به این ترتیب مجلس بی‌خاصیت می‌شود. نکته اینجاست که پاچوش‌ها همواره به این بهانه‌که «هسته سخت نظام» هستند و در مقاطع حساس «باخترند برای نظام هزینه بدهند»، خواسته‌های خود را تحمیل می‌کنند. نمونه‌های فراوانی از آن می‌توان یاد کرد که این جریان چگونه در مقاطع مختلف سعی کرده نظر خود را به این بهانه که هسته سخت نظام است، به سیستم تحمیل کند. از آن اظهارنظرهای مکرر «رئیس ستاد انتخاباتی حزب شریان» گرفته تا اظهارات فواد ایزدی که اجرانشدن قانون حجاب را به همین «هسته» گره زده و گفته بود: «اگر این هسته سخت نظام ناراحت شوند و فکر کنند که نظام دیگر آن چنان که فکر می‌کند اسلامی نیست، در مقاطع حساس از نظام حمایت نخواهند کرد». حرف‌های او را زاکانی هم به‌تازگی تکرار کرده و گفته است: «دشمن زمانی می‌تواند به ما ضربه بزند که هسته سخت نظام اسلامی دچار تردید شود». با آن مجری برنامه طنز تلویزیون که می‌گفت: «مگر ما اس‌کل نظام مقدس هستیم که هشت ماه مردم را بخندانیم و اینها را مسخره کنیم، بعد اینها برگردند به صداوسیمیا؟». تجربه هم نشان داده که آنها به واسطه اینکه چنین روش «پرمنّت» و «طلبکارانه‌ای» را با سیستم دنبال کرده و در مواردی به خواسته خود رسیده‌اند، مدام از همین روش برای تحمیل خواسته خود استفاده می‌کنند. حالا هم پای‌شان را در یک کشش کرده‌اند و پشت سر هم به دنبال تحمیل خواسته خود هستند که موارد اخیر آن عبارت‌است از برکناری ظریف، ابلاغ قانون حجاب و استیضاح همتی. اما آیا واقعا آنها هسته سخت نظام به شمار می‌روند یا آنکه رقیب آنها یعنی «چنارها» سیاست اصولگرایی را باید «هسته سخت» دانست؟

پوسته‌شل، نه هسته سخت

اول اینکه اینها خود را هسته سخت کشور، مردم و جمهوری اسلامی حتی ایران نمی‌دانند؛ آنها خود را محافظان و یاران نظام می‌بینند و میان نظام و مردم تکنیک اساسی قائل‌اند. نکته دوم این است که در ادبیات سیاسی، هسته سخت به کسانی گفته می‌شود که در درون قدرت حضور دارند و تصمیم‌گیران اصلی هستند؛ بنابراین این طیف از آنچه‌ای که طیف هوادار هستند، هسته به حساب نمی‌آیند و قشر و پوسته و غشای آن تفکر محسوب می‌شوند.

نگاهی به چالش‌های درونی جریان‌های سیاسی اصولگرا و الگوهایی که از خود می‌سازند

هسته سخت کیست؟

اما چرا شل هستند و سخت نیستند؟

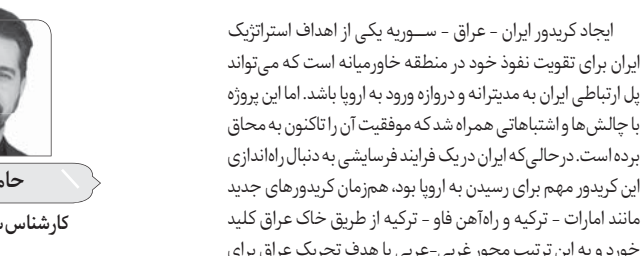
آنها خود را هسته سخت می‌دانند اما بسیار شل هستند؛ زیرا با مواجه‌شدن با اندک نامالامیت یا چیزی که خواسته مطلوب آنها نیست، در مقابل آنچه مدعی هستند به آن وفادارند، می‌ایستند و شل بودن‌شان را نشان می‌دهند. کافی است که خواسته‌شان برآورد نشود و در اینجا بحث بر سر خواسته‌های مادی نیست، بلکه خواسته‌های معنوی، اندیشه‌ها و تفکراتی است که دارند. اگر با بازخورد مثبت حاکمیت مواجه نشوند، به‌سرعت در مقابل آن موضع می‌گیرند. تعداد زیادی از این افراد را می‌توان نام برد که با اولین ناملامت وارد چنین فازی شدند یا بعد از مدتی به چنین شرایطی گرفتار شدند. آنها که حتی در قدرت بودند، بعد از مدتی‌که از قدرت کنار گذاشته شدند، رفتار و گفتارشان تغییر کرد.

هسته سخت کیست؟

بیشتر از آنکه پاچوش‌ها هسته سخت نظام باشند، شورای ائتلاف اصولگرایان را که هدایت آن با قالیباف و حدادعادل است، می‌توان همچنان هسته سخت به شمار آورد؛ جریان‌ی که در درون قدرت است و به مراکز آن نزدیکی دارد. این درحالی‌است که پاچوش‌ها و حامیان آنها در فضای مجازی یا شعارگوینان جمععات کم‌رقم را در مرکزیت هسته تصمیم‌گیری قدرت نمی‌بینید، بلکه آنها بیشتر هاله بیرونی و پوسته‌دار آن شده، بویسته اطراف قدرت را تشکیل می‌دهند. این پوسته اتفاقا پایه سخت‌باشد و از آن هسته حمایت‌کند، اما آنها تمایل دارند از لایه پوسته به مغز تصمیم‌گیری وارد شوند، اما چنین فرصتی پیدا نمی‌کنند. در نتیجه، برای دریافت خواسته‌های خود از هسته سخت، در مقاطعی دچار زاویه می‌شوند و به تعبیری «مسئله‌دار» می‌شوند. از عبارت «مسئله‌دارشدن» در واقع می‌توان با عنوان «شل‌شدن یاد کرد. بنابراین وقتی این جریان نمی‌تواند مطالبات خود را به دستور کار سیستم تبدیل و تحمیل کند، با مسئله‌دارشدن، شل شده و درحالی‌که به «پوسته‌شل» تبدیل شدند، در توهم آن به سر می‌برند که خود را «هسته سخت نظام» می‌بینند. به هر ترتیب، پوسته‌شل افرادی هستند که فقط ادعا می‌کنند در مواقع حساس از نظام (و نه مردم و ایران) دفاع خواهند کرد. اما با کوچک‌ترین ناملامتی، وقتی‌که مردم و خود نظام را تهدید می‌کنند، وضعیت‌شان مشخص است. به نظر می‌رسد که آنها می‌خواهند از وضعیت‌ی که امروز بشمار اسد و سوره دچار آن شده، بویسه‌انه‌ای بسازند برای منت‌گذاری بر سر سیستم و در یک نگاه سیستم‌را ترساننده و خودشان را ضامن بقا جا بیندازند و به این بهانه نین خواسته خود را به نظام تحمیل کنند. اما به نظر می‌رسد که درس مهم وقایع سوریه همین است که سیستم‌ها نه بر شاهانه‌های «پوسته‌شل» و حتی «هسته سخت» جریان‌های سیاسی، بلکه بر شاهانه‌های میلیون‌ها نفر از مردم باقی می‌مانند. میلیون‌ها نفر از مردمی که حتی ممکن است معترض باشند، به تداوم حکمرانی رای می‌دهند؛ چون سیستم را مدافع مطالبات خود می‌بینند، نه مطالبات یک اقلیت پرتوقع. درواقع سیستم‌هایی با قدرت بازوی هسته‌ای که خود را وفاداران می‌نامند، تداوم پیدا کرده و پایدار نمی‌مانند. اگرچه ممکن است برای مدتی محدود و ثبات برسند، اما پایدار نمی‌مانند، مگر با اتکا به قدرت مردم. این پوسته شل درحال تدوین دستور کار برای سیستم است. آنها سیستم را تهدید می‌کنند که اگر به مطالبات آنها نظیر «اجرای قانون حجاب»، «برداشتنشدن قیلاتینگ»، «حمله وعده صادق ۳»، «حذف ظریف» و «استیضاح همتی» اهتمام نکند، دست از حمایت خود ببرمی‌دارند. اگر ذره‌ای عقل به خرج دهند، تجربه سال ۹۰ تا ۹۲ و روزهای پس از «خانه‌نشینی» را به یاد می‌آورند و متوجه خواهند شد که سرنوشت این «تهدیده‌ها چیست.

چرایی عدم موفقیت در ایجاد کریدور «ایران-عراق-سوریه» و تعلل در دستیابی به توافق راهبردی با روسیه

جنگ کریدورها

حامد لطفی لو

کارشناس سیاست خارجی

کریدور شرق به غرب قرار دارند یا ارائه‌جاگیرین‌هایی برای طرح چین توسط آمریکا،مانند، پروژه تایمک (کریدور هند به اروپا) که گفته می‌شود با جنگ غزه تعلیق شده، زیرا قرار بود از سرزمین‌های اشغالی هم بگذرد. تحریم شرکت‌ها و پروژه‌های مرتبط با «ابتکار کمربند و جاده» و مواردی از این دست، شرایط را برای موفقیت طرح ایرانی و به شکل اولی طرح چینی سخت کرد. **نقض روابط دیپلماتیک و سیاسی:** ایران در ایجاد کریدور ایران – عراق – سوریه با مشکلاتی در زمینه روابط دیپلماتیک و سیاسی مواجه شد. عدم دستیابی به توافق جامع با کشورهای همسایه مانند عراق و سوریه، یکی از اشتباهات اصلی بود که به افزایش تنش‌ها و عدم همکاری مؤثر با این کشورها منجر شد. علاوه‌براین، ایران به نقض حاکمیت ملی کشورهای همسایه متهم شد که این موضوع به افزایش نگرانی‌ها و مخالفت‌های داخلی در این کشورها دامن زد. این در حالی بود که حتی حضور ایران در سوریه هم مستشاری و به دعوت دولت سوریه رقم خورده بود، اما فضا سازی‌های مخالفان حضور ایران در سوریه و البته منطقه توانست حداقل بخشی از افکار عمومی منطقه را علیه ایران کند و تاکار آمدی در بهره‌مندی از ظرفیت‌های دیپلماتیک به این روند معیوب دامن زد.

تحریم‌های بین المللی و اقتصادی: یکی دیگر از چالش‌های ایران، افزایش تحریم‌های بین‌المللی بود که نتوانست در فرصت مناسب به حل‌وفصل چالش‌ها بپردازد و مبادرات رفع تحریم‌ها بدون نتیجه رها شد. این تحریم‌ها به اقتصاد ایران آسیب زیادی وارد کرد و توانایی ایران در اجرای پروژه‌های بزرگ ترانزیتی را محدود کرد. همچنین، کاهش سرمایه‌گذاری‌های خارجی به دلیل تحریم‌ها و نگرانی‌های بین‌المللی، مانع از بهره‌برداری مؤثر ایران از هر کریدوری شد که می‌توانست به افزایش قدرت ایران در منطقه کمک کند. **ناکارآمدی در اجرای پروژه‌ها:** مدیریت ضعیف و عدم هماهنگی مؤثر با کشورهای همسایه، باعث شده ایران نتواند پروژه‌های زیرساختی مربوط به کریدور را به‌موقع و با کیفیت مناسب اجرا کند. کمبود شفافیت و برنامه‌ریزی مؤثر نیز به افزایش نگرانی‌ها و کاهش اعتماد به پروژه منجر شد. مشکلات مالی ناشی از تحریم‌ها و محدودیت‌های مالی، مزید بر علت شد و به تأخیر در اجرای پروژه‌ها انجامید.

توجه‌نکردن به مسائل اجتماعی و محلی: ایران به مسائل اجتماعی و محلی در کشورهای همسایه توجه کافی نکرد. ایران نتوانست جوامع محلی را به‌طور مؤثر در پروژه‌های کریدور مشارکت دهد که این موضوع نیز به‌کاهش همکاری و افزایش ناراضیاتی منجر شد.

احساس خطر کشورهای منطقه: از سویی ایجاد کریدور ایران – عراق – سوریه تهدیدی برای کشورهای رقیب ایران بود و ترکیه از طریق پروژه‌های مختلفی مانند کریدور میانی تلاش کرد از نفوذ ایران

دعوت رهبر انقلاب برای تحقیق درباره امام جواد امام هادی و امام عسکری

شرق

خبر

دعوت رهبر انقلاب برای تحقیق درباره امام جواد امام هادی و امام عسکری

رهبر انقلاب اسلامی با انتقاد از اینکه در منابر و کتاب‌ها از حضرت جواد، حضرت هادی و حضرت عسکری علیه‌السلام کم یاد می‌شود، بیان کردند: شیعه در هیچ دوره‌ای به قدر دوره این سه امام از نظر کمیت و کیفیت گسترش نداشت‌ه است. به گزارش ایسنا، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای دیروز در پایان مجلس روضه شهادت امام هادی علیه‌السلام، به نقش بی‌بدیل این امام همام و پدر و فرزند این بزرگوار، در گسترش کنی و کیفی تشیع اشاره کرده و فرمودند: در هیچ دوره‌ای از تاریخ اسلام، تشیع به گستردگی دوره این سه امام بزرگوار شایع و امام جواد به مراکز اصلی شیعه تبدیل شدند و نقش این بزرگواران در ترویج معارف شیعه بی‌نظیر بوده است. ایشان با تأکید بر ضرورت پرداختن به زندگی و معارف این امامان در عرصه‌های مختلف تاریخی و هنری، ضمن انتقاد از نیرداختن به این سه امام بزرگوار در این عرصه‌ها، گفتند: متأسفانه در تاریخ‌نگاری، کتاب‌نویسی و حتی در منابع ما، به زندگی و معارف این سه امام بزرگوار کمتر پرداخته شده است. بسیار بجاست که پژوهشگران و هنرمندان را این زمینه کار کنند و آثار بیشتری خلق شود. رهبر انقلاب اسلامی همچنین از زیارت جامعه کبیره به‌عنوان گوهری بی‌هتا یاد کرده و افزودند: اگر تلاش امام هادی علیه‌السلام نبود، ما امروز زیارت جامعه کبیره را در اختیار نداشتیم.

معارف موجود در این زیارت، که بر پایه آیات قرآن و حقایق ناب شیعه است، تسلط و عمق علمی امام هادی علیه‌السلام را نشان می‌دهد. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای همچنین با اشاره به یکی از رمان‌هایی که به‌تازگی مطالعه کرده‌اند و یکی از معجزات حضرت جواد علیه‌السلام در آن ذکر شده بود، تولید آثار هنری در این زمینه‌ها را کم توصیف کردند و خواستار توجه برای تولید آثار بیشتری در این مقوله شدند.

پزشکیان: فضایی را نتی به یکی از معضلات اقتصاد تبدیل شده‌است

رئیس‌جمهور تصریح کرد: دولت چهاردهم در اقتصاد به دنبال تأمین معیشت مردم، تحقق عدالت و ایجاد بازاری رقابتی، منصفانه و عادلانه است و در این راستا از توان و ظرفیت شورای رقابت استفاده خواهد کرد. رئیس‌جمهور در نخستین جلسه شورای رقابت در دولت چهاردهم پس از شنیدن گزارش عملکرد این شورا و مرکز ملی رقابت، بر لزوم تدوین نقشه راه جامع مبتنی بر شناسایی نقاط قوت و ضعف، وضعیت فعلی و چشم‌انداز آتی این شورا تأکید کرد و گفت: دولت براساس این نقشه راه، نوع و نحوه تعامل خود را با شورای رقابت تنظیم می‌کند و به رفع چالش‌های پیش‌رو در انجام وظایف قانونی و همچنین تقویت جایگاه آن در انحصارزدایی از اقتصاد کشور کمک خواهد کرد. پزشکیان در ادامه با بیان اینکه امروز فضای رانتی به یکی از معضلات اقتصاد کشور تبدیل شده است، افزود: در شرایطی که پرداخت ارز ترجیحی به عده‌ای مشخص، چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی، تبدیل به سهمیه و رانت شده و کسانی که از دریافت آن محروم‌اند، خودبه‌خود بازنده هستند، تا چه میزان می‌توان چنین بازاری را رقابتی دانست و قطعا چنین روندی نیازمند اصلاح است. رئیس‌جمهور در ادامه به چرخه معیوب خصوصی‌سازی‌های نادرست و پس از آن ابطل و فسخ قراردادهای واگذاری دارایی‌های دولت به بخش خصوصی اشاره کرد و با یادآوری نقش مهم نهادهای نظارتی در این زمینه، از جمله شورای رقابت، گفت: ما باید ضمن اصلاح این روند‌های معیوب و نادرست، با هدف ارتقای امنیت سرمایه‌گذاری، حفظ عهد و پیمان در حوزه اقتصاد کشور را نیز به عنوان یک فرهنگ جا بیندازیم که به موجب آن اگر چیزی را به کسی فروخیم یا واگذار کردیم، پیمان شکنی نکنیم.